

33ste zondag jaar A

Mt. 25,14-30

Beste mensen, als we vandaag de dag kranten openslaan, praatprogramma's op tv of radio beluisteren of de nieuwsberichten, dan gaat het geregeld over sterke vrouwen, vrouwen die door het glazen plafond heen gaan, vrouwen met bijzondere ambities. Ik wil een paar namen noemen, denk bijvoorbeeld aan Kamala Harris, de nieuw gekozen vicepresident in Amerika of aan Jill Biden, de vrouw van de gekozen president, die professor blijkt te zijn. Vrouwen met bijzondere ambities, met bijzondere taken. Of dichterbij, de bondskanselier van Duitsland, Angela Merkel of ministers in ons eigen land: Schouten of Kaag en ga je die mensen na, dan zie je dat het allemaal vrouwen zijn met een bijzonder verhaal. Kamala Harris is niet alleen een goed gestudeerd juriste, maar heeft een achtergrond in de Afro-Amerikaanse en de Indische cultuur. Jill Biden is de tweede vrouw van de president en kent dus het verhaal van het verlies van zijn eerste vrouw en dochter en heeft daarmee met hem een nieuw leven rondom op kunnen bouwen naast haar studie en bekwaamheden. Angela Merkel komt uit het voormalige Oost-Duitsland, uit behoorlijk gedegen protestante kring en dat is mede de grondslag waarin zij komt tot uitspraken als 'wir schaffen das', geen hoogmoed, maar vertrouwen, vertrouwen in God zelfs in haar geval.

Sigrid Kaag, de lijsttrekker van D66 is van katholieke oorsprong en steekt, ondanks de keuze voor de partij die zij heeft, niet onder stoelen of banken dat zij katholiek is en dat dat een drijfveer voor haar is. Carola Schouten, ChristenUnie, was moeder voor ze getrouwd was, per ongeluk, in haar studententijd, maar dat heeft haar geloof en betrokkenheid op geloof niet in de weg gestaan en ze is een waardevolle minister van landbouw op het ogenblik.

Zo zouden we nog wel meer voorbeelden van belangrijke en aanzienlijke vrouwen kunnen noemen, sterke vrouwen, noemen we ze. Maar zijn dat alleen dan sterke vrouwen die we kunnen noemen? Als ik naar mijn jeugd kijk, dan zaten er bij mij in de klas op de lagere school twee jongens, een tweeling, en zij kwamen uit een gezin van 13 kinderen. Hun moeder was in mijn ogen zeker een sterke vrouw. Ik kwam uit een gezin met maar 8 kinderen, maar toen mijn moeder van de achtste in verwachting was, lag mijn vader na een ongeluk in het ziekenhuis, meer dood dan levend. Ook mijn moeder zou ik op die manier een sterke vrouw durven noemen. Als ik rondkijk in wat ik in het pastoraat ben tegengekomen, dochters die hun ouders verzorgen omdat ze zelf niet meer alles bij elkaar kunnen krijgen, dan zijn dat sterke vrouwen. Vrouwen die hun man verzorgen bij ernstige ziekte, jong soms nog en soms heel oud, maar toch het huishouden overeind houden, dan is dat een sterke vrouw. Mensen die een hele carrière maken in het bedrijfsleven zijn sterke vrouwen, maar ook zij die gediensstig een leven lang in een winkel, een eigen winkel of als kassière of winkelbediende in een andere winkel een werkzaam leven slijten, zijn op die

manier sterke vrouwen. Allen maken namelijk gebruik van de mogelijkheden en bekwaamheden die ze hebben.

Kijken we naar de lezingen van vandaag, dan zien we daar iets soortgelijks. In de eerste lezing uit het boek Spreuken is dat het meest duidelijk. De vrouw die daar geschetst wordt, zou je kunnen betitelen als een gewone huismoeder. Maar als je het verhaal goed bekijkt, dan zet ze al haar bekwaamheden in. Ze is voor dag en dauw op en waarschijnlijk 's avonds de laatste die naar bed gaat. Ze bereidt de dag voor, zelfs al voor het licht wordt, zodat haar gezin, haar man en kinderen vooruit kunnen. Ze werkt met haar handen en met de stoffen die ze toentertijd ter beschikking had, maakt ze de kleren voor haar gezin. Alle bekwaamheden die ze heeft, gebruikt ze en op die manier laat ze licht schijnen over haar gezin en op die manier schijnt het licht ook op haarzelf.

In de tweede lezing uit de Paulusbrief ligt het misschien wat moeilijker, want de vrouw die daar in voorkomt zit wat verstopt in het verhaal. Het gaat namelijk over een zwangere vrouw die plotseling overvallen wordt door de weeën. En die weeën worden dan juist vergeleken met de duisternis, met de komst van de dief in de nacht. Dat heeft dus op zich niks met de vrouw te maken, alleen met die wee, want geloof maar dat die zwangere vrouw in haar zwangerschap goed voorbereid is. De kinderkleedjes zijn klaar, het bedje is opgemaakt, alle spullen voor de bevalling staan of liggen klaar op hun plek zodat, als het moment daar is, zij voorbereid is. Ook zij is een bekwame vrouw, een sterke vrouw.

Verderop in die lezing heeft Paulus het dan over wie wij zouden zijn: kinderen van het licht en niet van de duisternis. En dat verduidelijkt vandaag de lezing uit het evangelie van Mattëus. De dienaren hebben talenten, zij krijgen die talenten, staat zelfs in het verhaal. Zij krijgen die talenten ieder naar hun bekwaamheid. Die er vijf krijgt, verdient er vijf bij en wordt beloont met een feest van licht en vreugde. Die er twee kreeg, verdient er twee bij en ook hij wordt beloond met het feest van licht en vreugde. En dan die er één kreeg? Die zien we aan het eind in de duisternis verdwijnen. Waarom? Omdat hij de bekwaamheid die hij had, niet gebruikt. Hij bereidt zich niet voor. Hij zet zich niet in ten dienste van de heer, ten dienste van Christus, ten dienste van God, zouden we mogen zeggen. Alle verhalen die we vandaag hoorden, zijn bedoeld om ons op te roepen om onze bekwaamheden te gebruiken. Om de talenten die we krijgen - of dat nou vele zijn op intellectueel gebied op de manier waarop ons gezin of ons werk is samengesteld of dat het er weinig zijn en wat eenvoudiger van aard - wij worden opgeroepen om onze bekwaamheden te gebruiken, onze talenten in te zetten ten dienste van God. Als we dat doen, beste mensen, dan zijn we waarachtig voorbereid, dan zijn we waarachtig kinderen van het licht. Amen.

Henry Vermeulen, diaken